

През 1974 г. се навършиха 600 години от смъртта на Франческо Петрарка (1304–1374), първия изтъкнат писател от Възраждането, който според Леонардо Бруни, „е първият, успял да разбере и да покаже на света древното изящество на стила, дотогава ЗАГУБЕН И ЗАБРАВЕН“ [927]. Личността на Петрарка днес изглежда доста неясна, обвита с легенди, през които действителността едвам проличава. Но говорим за събития от XIV в.! Често пъти и датирането на текстовете, приписвани днес на Петрарка, е съмнително.

Станал вече утвърден поет, Петрарка навлиза във втората половина от живота си – това е епохата на неговите пътешествия. Уж през 1333 г. той отива във Франция, Фландрия, Германия. „Като пътува из Европа, Петрарка прави лични контакти с учени, изследва манастирски библиотеки, ИЗДИРВА ЗАБРАВЕНИ РЪКОПИСИ ОТ АНТИЧНИ АВТОРИ И ИЗУЧАВА ПАМЕТНИЦИ ОТ ПРЕДИШНОТО ВЕЛИЧИЕ НА РИМ“ [644], с. 59. Днес се смята, че Петрарка е един от първите и най-страстни популяризатори на „античните“ автори. Те, както вече разбираме, са били или негови съвременници, или от него са ги делели сто-двеста години. Не повече.

ТОЙ СТЪПВА ЗА ПЪРВИ В ИТАЛИАНСКИЯ РИМ през 1337 г. [644]. Какво вижда там? Петрарка пише (ако това наистина са неговите, а не редактираните по-късно писма): „Величието на Рим надмина предположенията ми, особено величави ми се сториха развалините му“ [644]. Рим, пък и цяла Италия от XIV в. посрещат Петрарка с ХАОС от легенди, сред които поетът си избира онези, които най-добре отговарят на априорното му мнение за „величието на италианския Рим“. Петрарка, изглежда, е сред първите, почнали през XIV в. да създават легендата за „великия древен италиански Рим“. НА ПРАЗНО МЯСТО. При това много истински средновековни документи от реалната история на средновековна Италия са отхвърлени като „неправилни“. Любопитно е поне набързо да разгледаме тези „средновековни анахронизми“, обявени днес за нелепици.

Средновековните „легенди“ твърдят, че в Падуа се намирала „гробницата на Антенора“ [644]. В Милано обожествявали статуята на Херкулес. В Пиза разправяли, че градът бил основан от Пелопс. Венецианците уверявали, че ВЕНЕЦИЯ БИЛА ПОСТРОЕНА С КАМЪНИТЕ ОТ РАЗРУШЕНАТА ТРОЯ (!). Смятало се, че Ахил управлявал в Аbruци, Диомед – в Апулея, Агамемнон – в Сицилия, Евандър – в Пиемонт, Херкулес – в Калабрия. Носели се слухове за Аполон, че бил астролог, дявол и БОГ НА САРАЦИНИТЕ (!). Платон ужким бил лекар (!), ЦИЦЕРОН – РИЦАР И ТРУБАДУР (!), Вергилий – магьосник, който запушил кратера на Везувий и т.н.

И всичко това се случва през XIV в.! Или по-късно. Много от тези неща може да са били истина, но техният хаос явно дразни Петрарка, пристиг-